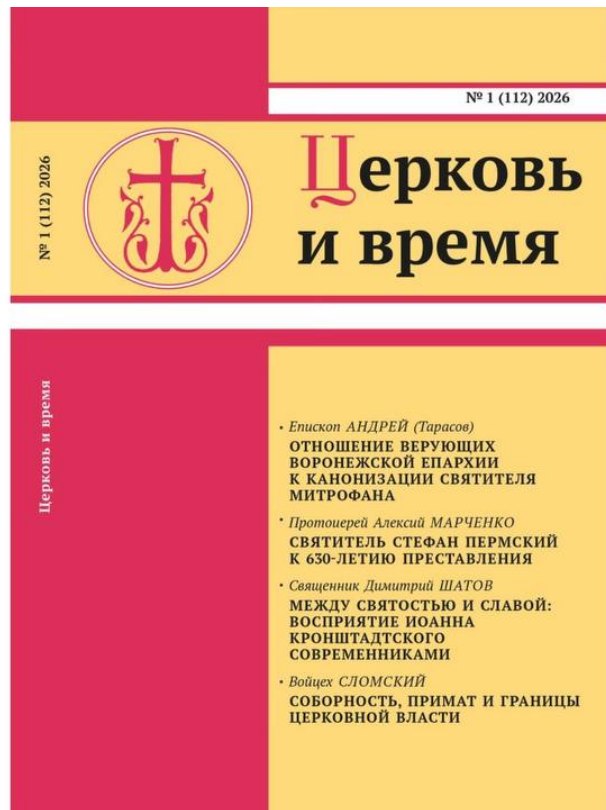

გამოვიდა ჟურნალ „ეკლესია და დრო“-ს 112-ე ნომერი

სსკგ-ის კომუნიკაციის სამსახური, 03.09.2026. გამოვიდა სამეცნიერო-საღვთისმეტყველო და საეკლესიო-საზოგადოებრივი ჟურნალის, „ეკლესია და დრო“, 112-ე ნომერი. იგი გამოიცემა მოსკოვისა და სრულიად რუსეთის უწმინდეს პატრიარქ კირილეს ლოცვა-კურთხევით წმინდა მოციქულთასწორთა კირილესა და მეთოდეს სახ. ზოგადეკლესიო ასპირანტურისა და დოქტორანტურის მიერ მოსკოვის საპატრიარქოს საგარეო საეკლესიო კავშირების განყოფილებასთან ერთად. ჟურნალის მორიგი ნომრის მასალები ეძღვნება ეკლესიასა და საზოგადოებას შორის ურთიერთობას, ასევე თეოლოგიისა და ეკლესიის ისტორიას, – **ნათქვამია** რუსეთის მართლმადიდებლური ეკლესიის საგანმანათლებლო კომიტეტის ვებსაიტზე.

ახალი ნომერი იწყება ინტერვიუთი დეკანოზ ალექსი მარჩენკოსთან, ზოგადეკლესიო ასპირანტურისა და დოქტორანტურის სადოქტორო კვლევების განყოფილების ხელმძღვანელთან და ზოგადსაეკლესიო ასპირანტურისა და დოქტორანტურის ისტორიისა და საეკლესიო სამართლის კათედრის პროფესორთან, თემაზე: „წმინდა მღვდელთმთავარი სტეფანე პერმელი – დიდი რუსი წმინდანი“. პუბლიკაცია მისადაგებულია წმინდა სტეფანეს გარდაცვალების 630 წლისთავთან და იკვლევს მის მოღვაწეობას, როგორც IX საუკუნის დიდი ქრისტიანი განმანათლებლებლების – წმინდა მოციქულთასწორ კირილესა და მეთოდეს სულიერი მემკვიდრისა. კერძოდ, ნაშრომი იკვლევს პერმელი წმინდა მღვდელთმთავრის

მისიონერული მოღვაწეობის მნიშვნელობას რუსეთის ჩრდილოეთის ხალხებთან მართლმადიდებლობის ქადაგებაში, ზირიული ანბანის შექმნაში და ლიტურგიკული ლიტერატურის კომი-ზირიულ ენაზე თარგმნაში. იგი ასევე ხაზს უსვამს წმინდა სტეფანეს მრავალმხრივ სულიერ მოღვაწეობას – ღვთის სიტყვის ქადაგებას წარმართებისთვის, ზირიული ხალხის ნათლობას, ასკეტურ თავგანწირვას, პერმის ეპარქიის სამწყსო მზრუნველობას და ქრისტეს აღიარების ღვაწლს მართლმადიდებლობის წარმართი მოწინააღმდეგეების მხრიდან მუქარისა და დამცირების პირობებში. ნაჩვენებია კავშირები წმინდა სტეფანე პერმელსა და წმინდა სერგი რადონეჟელს შორის, ხარისხი და ფორმატი წმინდა მღვდელთმთავრისა ზირიული და რუსეთის სახელმწიფოს მიერ ჩრდილოეთ ტერიტორიების ათვისებაში. ავტორი ასევე გვთავაზობს პასუხებს რუსეთის ჩრდილოეთში განათლების ისტორიის შესახებ ძირითად კითხვებზე: წმინდა სტეფანე პერმელის წარმატების მიზეზები ღვთის სიტყვის ქადაგებაში და როგორი მნიშვნელობა ენიჭება მის სულიერ მოღვაწეობას რუსეთის მართლმადიდებელი ეკლესიისა და მთელი რუსი ხალხის თანამედროვე ცხოვრებისთვის.

კალუგის სასულიერო სემინარიის ისტორიული და საეკლესიო-პრაქტიკული დისციპლინების კათედრის გამგის, მღვდელ დიმიტრი შატოვის სტატია იკვლევს წმინდა მართალი იოანე კრონშტადტელის (1829-1908) პიროვნების აღქმას მისი თანამედროვეების მიერ, როგორც რელიგიური და საზოგადოებრივი ფენომენისა XIX-XX საუკუნეების ზღვარზე. ავტორი აღნიშნავს პოზიციების პოლარობას – თაყვანისცემიდან ცილისწამებამდე – და გამოყოფს წმინდანის გააზრების ორ მთავარ ტენდენციას. პირველი, „რაციონალისტური“ აღქმის მეთოდი განმარტავს მართალი იოანეს სოციალური და ფსიქოლოგიური ფაქტორების პოპულარობას. მეორე, „სულიერი“ ტენდენცია მწყემსის ფართო პატივისცემას უკავშირებს მის რწმენასა და ლოცვით ღვაწლს. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა სინდონისა და პოპულარობის ცნებებს შორის არსებულ აღრევას, რაც, ავტორის აზრით, ასახავს იმ დროინდელი რელიგიური ცნობიერების სეკულარიზაციის პროცესებს.

შემდეგ ღვთისმეტყველების ნაწილში წარმოდგენილია ასევე პოლონელი მკვლევარის, ვარშავის Vizja უნივერსიტეტის პროფესორის, ვოიცეხ სლომსკის სტატია თემაზე „კრებსითობა, პრიმატი და საეკლესიო ხელისუფლების საზღვრები: 879–880 წლების კონსტანტინოპოლის კრება და ეკლესიის ერთობის პრობლემა აღმოსავლეთ-დასავლეთის პერსპექტივაში“. კვლევა ფოკუსირებულია კრებსითობის, პირველობისა და დოგმატური ტრადიციის კონცეფციებს შორის ურთიერთკავშირზე IX საუკუნის აღმოსავლეთ-დასავლეთის კონფლიქტის კონტექსტში. სტატია გვთავაზობს კრების ოროსისა და აქტების ეკლესიოლოგიურ შესწავლას, ხაზს უსვამს მის როლს იმ პრინციპის ჩამოყალიბებაში, რომლის თანახმადაც არანაირ საეკლესიო ხელისუფლებას არ აქვს უფლება შეცვალოს სარწმუნოების ზოგადსაეკლესიო აღმსარებლობა. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა ფილიოკეს საკითხს, 869–870 და 879–880 წლების კრებების რეცეპციის პრობლემას, ასევე კავშირს სარწმუნოების სიმბოლოს, კრებსითობასა და ეკლესიის ერთობას შორის. ავტორი განმარტავს კრებსითობის ბიზანტიური გაგების აზრობრივ შინაარსს, რომელსაც დოგმატური საფუძველი აქვს იმ სწავლებაში, რომლის მიხედვითაც ეკლესია კრებსითად ამოწმებს დაცულ და გადმოცემულ სარწმუნოებას. კრების რეალური სარწმუნოებრივი ხელისუფლება არის სარწმუნოების გამოხატვისა და მოწმობის უფლებამოსილება, მაგრამ არა მის შინაარსზე ძალაუფლება.

მოსკოვის სასულიერო აკადემიის ეკლესიის ისტორიის კათედრაზე ღვთისმეტყველების სამეცნიერო ხარისხის კანდიდატის, ეპისკოპოს ანდრიას (ტარასოვი) სტატია გამოქვეყნებულია ჟურნალის ისტორიულ ნაწილში და ეძღვნება წმინდა მიტროფანე ვორონეჟელის (1832–1896) კანონიზაციასთან ვორონეჟის ეპარქიის იმდროინდელ მორწმუნეთა დამოკიდებულებას. ვორონეჟის ეპარქიაში დაცულ მასალებზე დაყრდნობით ანალიზი კეთდება კანონიზაციის საზოგადოებრივი აღქმისა მოვლენების მონაწილეთა

შორის, ასევე ვორონეჟის წმინდანის თაყვანისცემის განვითარებას, რაც აისახა მის სახელზე ტაძრებისა და ეკვდრების მშენებლობაში.

ნომერი სრულდება ზსად-ის ეკლესიის ისტორიისა და ეკლესიის სამართლის კათედრის ასპირანტის, მღვდელ მიხეილ სერგეევის სტატიით: „ჟურნალი „ლიტვის მართლმადიდებელი ეპარქიის ხმა“ – 1920-იანი წლების მეორე ნახევარსა და 1930-იან წლებში ემიგრაციაში მყოფი რუსეთის ეკლესიის პოზიციის დაცვის მაგალითი“. მასში განხილულია ეკლესიაში მიტროპოლიტ სერგის (სტრაგოროდსკი) ხაზის დაცვის პრობლემა რთული ისტორიული პერიოდის საეკლესიო ცხოვრებაში. ავტორი აანალიზებს ჟურნალის წარმოშობის წინაპირობებს და ლიტვაში, საბჭოთა კავშირსა და ევროპაში მიმდინარე მოვლენების შეფასების სპეციფიკას. სტატიაში წარმოდგენილია ჟურნალის ძირითადი თემები – აპოლოგეტიკური, კულტურულ-საგანმანათლებლო, ისტორიული და სოციალური.

ჟურნალი „ეკლესია და დრო“ შეგიძლიათ შეიძინოთ „ჩერნიგოვის წიგნის პალატის“ კულტურულ-საგანმანათლებლო ცენტრში.

წყარო: <https://mospat.ru/ge/news/94525/>